

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/123/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011826
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2120011826.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX, F., adresa na doručovanie: G. H., I. J. XXX, v konaní o osvedčení, resp. neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 25.5.2023, č.k. 0T/148/2020 - 121, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.6.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“ alebo aj „prvostupňový súd“) napadnutým uznesením zo dňa 25.5.2023, č.k. 0T/148/2020-121 rozhodol podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 419 ods. 1 Trestného poriadku tak, že odsúdený A. B. (ďalej len „odsúdený“) vykoná trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/148/2020 zo dňa 17.8.2020, právoplatný 17.8.2020, v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona odsúdeného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

2. Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátorka sa na verejnom zasadnutí vzdala práva na podanie sťažnosti.

3. Zahlásenú sťažnosť odsúdený odôvodnil podaním zo dňa 6.11.2023, kde argumentoval nasledovne (skrátene):

1.

2.

3.

3.1. Odsúdený uviedol, že vedie riadny život. Keď bol vo výkone trestu, uvedomil si, čo spáchal a ľutuje toho. Pomáha synovi, chodí s ním aj na lekárske kontroly, riadne platí výživné a navzájom sa so synom navštevujú.

3.2. V ďalšom tiež uviedol, že je na dôchodku, od kedy sa vrátil z výkonu trestu alkohol nepije, pomáha kamarátom na stavbách. Taktiež sa stará o chatu, pretože jeho súrodenci už zomreli.

3.3. Záverom žiadal o predĺženie skúšobnej doby.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Na podklade podanej sťažnosti Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“ alebo aj „sťažnostný súd“) v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia.

6. Sťažnostný súd po preskúmaní konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia zistil, že toto bolo v súlade so zákonom, prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

7. Pokiaľ ide o správnosť napadnutých výrokov, sťažnostný súd považuje napadnuté výroky za vecne správne. Prvostupňový súd dostatočným spôsobom zistil skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre správnosť výrokov napadnutého uznesenia, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o osvedčení, resp. neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj sťažnostný súd.

8. Napriek tomu, že prvostupňový súd správne vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, pričom týmito v napadnutom uznesení aj dôvodí, hoci ich obsah bližšie písomne nerozvedol, toto pochybenie napravil sťažnostný súd tým, že odôvodnenie doplnil sám, nakoľko rozhodnutie prvostupňového a druhostupňového súdu tvoria jednotu.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

8.1. Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 17.8.2020, sp. zn. OT/148/2020, právoplatným dňa 17.8.2020, bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a s určením skúšobnej doby v trvaní 3 (tri) roky. Zároveň podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. i) Trestného zákona mu boli uložené aj primerané obmedzenia a povinnosti spočívajúce:

- v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,

- v príkaze podrobiť sa liečeniu od závislosti od alkoholu.

8.2. Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplynulo, že bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, vrátane posledného odsúdenia vo veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. OT/108/2021 (odsúdenie, ktoré je rozhodné pre nariadenie výkonu trestu, ktorý bol pôvodne podmienene odložený).

8.3. Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplynulo, že odsúdený v rámci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom nebol priestupkovo riešený, teda sa nedopustil žiadneho priestupku.

8.4. Z lustrácie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplynulo, že bol trestne stíhaný.

8.5. Z priebežnej správy probačnej a mediačnej úradníčky Okresného súdu Trnava zo dňa 11.1.2022 rezultovalo, že odsúdený sa dňa 9.12.2020 prvýkrát dostavil na probáciu, kedy bol riadne poučený o svojich povinnostiach v zmysle § 51 Trestného zákona, čo zobral na vedomie. Probačná a mediačná úradníčka zistila porušenie podmienok podmieneného odsúdenia, keď odsúdený bol od 14.5.2021 zadržaný v CPZ KR PZ Trnava ako podozrivý z prečinu nebezpečného vyhrážania, pričom ohľadne požitia alkoholu mal byť podrobený dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu pri zadržaní, avšak odmietol túto vykonať. Zároveň bolo zistené, že odsúdený v tom čase vykonával trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za spáchanie prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Trestného zákona v trestnej veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. OT/108/2021, navyše bol pod

vplyvom alkoholu, čím zároveň porušil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a tento trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. V sledovanom období od 18.8.2020 do 11.1.2022 bol odsúdený zamestnaný v Amazon Fulfillment Slovakia, s.r.o., nedopustil sa priestupkov, lustráciou v registri Generálne prokuratúry prechádza ako trestne stíhaná osoba a bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý vykonával od 25.5.2021 v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. 8.6. Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.5.2021, sp. zn. OT/108/2021, právoplatný dňa 17.5.2021, vyplynulo, že odsúdený bol uznaný vinným zo spáchania prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Tento trestný čin spáchal dňa 14.05.2021, teda v rámci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom.

9. Prvostupňový súd v napadnutom uznesení poukázal na skutočnosť, že odsúdený, hoci dostal od súdu možnosť preukázať, že povedie riadny život, túto možnosť a šancu počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevyužil a dostal sa do rozporu so zákonom, dopustil sa trestného činu, za čo bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/108/2021 zo dňa 17.5.2021. Ak odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmienené odsúdenie nespĺnilo svoj účel a že podmienené odložený trest treba vykonať. U odsúdeného teda nemožno hovoriť o vedení riadneho života, a z toho dôvodu súd rozhodol tak, že odsúdenému nariadil výkon trestu odňatia slobody.

10. K odôvodneniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd dodáva, že povinnosťou odsúdeného v danom prípade bolo viesť život takým spôsobom, aby sa nedostal do rozporu so zákonom, dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (zamestnávateľovi, rodine), nezneužíval svoje práva proti spoluobčanom, nenarušoval občianske spolunažívanie v mieste bydliska ani v zamestnaní, plnil uložené obmedzenia a povinnosti, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

11. Z dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd na verejnom zasadnutí v potrebnom rozsahu, bolo bez pochybností preukázané, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby, ktorá mu aktuálne plynie od 18.8.2020 do 16.8.2024 (plynutie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom bolo prerušené v zmysle ust. § 51 ods. 1 Trestného zákona výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody odsúdeným od 25.5.2021 do 23.5.2022) nevedol riadny život, keďže spáchal úmyselný trestný čin, vykazujúci znaky agresivity a násilia, kedy verbálne i fyzicky útočil na príslušníkov Policajného zboru a zároveň aj porušil uložené obmedzenie (v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nerešpektoval zákaz požívania alkoholu), pričom o následkoch porušenia podmienok podmieneného odsúdenia bol upozornený aj zo strany príslušnej probačnej a mediačnej úradníčky.

12. Sťažnostný súd má na základe týchto skutočností za dostatočne preukázané, že odsúdený porušil podmienku vedenia riadneho života počas plynutia skúšobnej doby, a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď odsúdenému nariadil mu vykonať trest odňatia slobody tak, ako je to vyššie uvedené. Úmyselné nerešpektovanie podmienok probačného dohľadu - nespĺnenie súdom uloženého obmedzenia, trestné stíhanie pre ďalší úmyselný trestný čin spáchaný počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom indikovalo, že odsúdený sa počas skúšobnej doby nezmenil, jeho správanie sa nezlepšilo a uvedený podmienený odklad výkonu trestu zjavne nemal na odsúdeného požadovaný výchovný vplyv a nevedol k zákonom žiadanej náprave odsúdeného. Podľa názoru sťažnostného súdu takéto konanie odsúdeného svedčí o jeho ľahostajnom prístupe k uloženému podmienenému trestu odňatia slobody.

13. Napokon podmieneným odsúdením mal odsúdený možnosť preukázať polepšenie a skutočnosť, že konanie, pre ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody, bolo len jednorazové vybočenie z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom. Práve skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia opätovne dostal do rozporu so zákonom predovšetkým v podobe závažného trestného činu, svedčí o tom, že si z odsúdenia nechal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Podmienené odsúdenie očividne nespĺnilo svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatela ako dostatočné.

14. Rovnako prvostupňový súd správne postupoval, keď zaradil odsúdeného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona. Hoci v odôvodnení uvádza mylnú právnu argumentáciu („Súd v zmysle § 50 ods. 8 s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže odsúdený v

posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.“), ktorá nie je v súlade s výrokom napadnutého uznesenia, sťažnostný súd sa stotožnil so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V tejto súvislosti sťažnostný súd poznamenáva, že odsúdený bol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 6T/29/2008), avšak po zohľadnení osoby odsúdeného, miery jeho kriminálneho narušenia a tiež, že v trestnej veci Okresného súdu Trnava vedenej pod sp. zn. 6T/29/2008 bol podmiennečne prepustený, pričom sa osvedčil, teda sa na istý časový úsek polepšil, tak má i sťažnostný súd za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústavu na výkon trestu s miernejším režimom. Záverom sťažnostný súd teda konštatuje, že ide o významný benefit pre odsúdeného, pretože v podmienkach ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia by bol podrobený prísnejšiemu režimu ako v minimálnom stupni stráženia.

15. Sťažnosť odsúdeného vyhodnotil sťažnostný súd ako nedôvodnú, nakoľko neobsahovala žiadne skutočnosti odôvodňujúce zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia.

16. Sťažnostné námietky odsúdeného vyhodnotil sťažnostný súd ako nedôvodné. Ich obsah je totožný s okolnosťami, ktoré odsúdený uvádzal už pred rozhodnutím prvostupňového súdu ako svoju obranu. Skutočnosť, že po spáchaní trestného činu a výkone nepodmienečného trestu, ktorý „založil“ následné rozhodovanie o neosvedčení sa odsúdeného, odsúdený vedie riadny život, pričom ľutuje svoje konanie a uvedomil si jeho nesprávnosť, nie je takou výnimočnou okolnosťou, ktorú by mohol zohľadniť súd pri rozhodovaní o nariadení trestu, pôvodne uloženého ako podmiennečného. Odsúdený nedokázal počas skúšobnej doby viesť riadny život a dopustil sa závažnej trestnej činnosti a porušil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholu. Hoci sťažnostný súd oceňuje prejavenu ľútosť a snahu po náprave, tieto nič nemenia na skutočnosti, že ani nie po roku plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia závažným spôsobom porušil podmienky podmiennečného odsúdenia, teda nevedel riadny život a vyvstala potreba nariadiť výkon trestu odňatia slobody. Z pohľadu sťažnostného súdu mal odsúdený dostatok príležitosti preukázať, že to so svojim polepšením myslí vážne, avšak nestalo sa. Bez právneho významu sú aj argumenty odsúdeného o negatívnych dopadoch premeny trestu na jeho rodinu a jeho život. Na ne mal odsúdený myslieť ešte predtým, ako sa rozhodol v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia páchať úmyselnú trestnú činnosť. Inak povedané, to, že odsúdený je otcom, pomáha synovi, platí výživné chodí s ním na lekárske kontroly a podobne, nie je okolnosť spôsobilá zmeniť rozhodnutie prvostupňového súdu. Odsúdenému nie je v súčasnosti ukladaný trest odňatia slobody, kde by súd zvažoval aj vplyv trestu na rodinu odsúdeného, teda vplyv trestu na iné osoby, ale je rozhodované o tom, či je odsúdenému potrebné nariadiť výkon trestu, čo v prejednávanom prípade bez pochyb je.

17. Pokiaľ ide o požiadavku odsúdeného o predĺženie skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, tak sťažnostný súd uvádza, tejto nebolo možné vyhovieť. V tejto súvislosti je zároveň potrebné dodať, že možnosť predĺženia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia existuje len v prípade istých výnimočných okolností, kedy bude mať súd za to, že závažnosť porušenia podmienok podmiennečného odsúdenia nebola až taká, aby bolo nevyhnutné na odsúdeného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. V prípade odsúdeného neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti a tieto ani sám odsúdený vo svojej sťažnosti neuviedol. Odsúdený, na ktorého už v minulosti bolo pôsobené trestnoprávnou represiou, sa opätovne dostal do rozporu so zákonom, keď závažným spôsobom porušil podmienky podmiennečného odsúdenia, pretože spáchal úmyselnú trestnú činnosť a zároveň porušil súdom uložený zákaz požívania alkoholických nápojov, pričom ju spáchal napriek tomu, že bol poučený a vedel o svojej elementárnej povinnosti viesť riadny život. Na základe toho sa dá bezpečne ustáliť, že podmiennečné odsúdenie nemalo na odsúdeného žiaden výchovný vplyv, keďže ani hrozba premeny trestu ho neodradila od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, teda aj podľa názoru sťažnostného súdu je potrebné na odsúdeného dôsledne pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody.

18. Záverom ale sťažnostný súd poznamenáva, že prvostupňový súd pochybil v tom smere, keď na uvedený prípad aplikoval ust. § 50 ods. 4 Trestného zákona, namiesto správneho ust. § 52 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko odsúdený bol podmiennečne odsúdený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Avšak nakoľko išlo len o formálne pochybenie, sťažnostný súd nemal za nevyhnutné postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a len formálne upraviť výrok rozhodnutia podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona. Napokon táto skutočnosť nemení nič na fakte, že odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom nevedel riadny život.

19. S poukazom na uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

20. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.